

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 21-06-2276 נתנאל ואח' נ' פז-גרופ 2016 נדל"ן בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רונית אופיר

התובעים:

1. איתי משה-חי נתנאל
 2. בנימין פילצר
 3. יונתן גלבך
 4. אוריאל רז המאושר
 5. יוגב עזרא
 6. דוד יחזקאל
 7. צביקה בלינזון
 8. ניר פרייפלד
 9. נדב פינקס
- באמצעות ב"כ עו"ד אופיר לב

נגד

הנתבעים:

1. פז-גרופ 2016 נדל"ן בע"מ ח.פ. 515546398
 2. יריב פז
- באמצעות ב"כ עו"ד אלכס וייג

פסק דין

לפני תביעה לקבלת פיצוי בטענה למשלוח 9 הודעות מסרונים בניגוד לסעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

רקע וטענות הצדדים

כתב התביעה

1. הנתבעת 1, פז-גרופ 2016 נדל"ן בע"מ היא חברה למתן שירותי לימוד בתחום הנדל"ן (להלן: "הנתבעת"). הנתבע 2, מר יריב פז, הוא הבעלים, המנכ"ל והדירקטור בנתבעת (להלן: "הנתבע").

על פי הנטען בכתב התביעה, כל אחד מהתובעים קיבל מהנתבע דברי פרסומת במסרונים אשר נועדו לקדם את עסקיה וענייניה של הנתבעת. במסגרת מסרונים אלו הוצע לתובעים להצטרף לקבוצת וואטסאפ "סודית לרכישת נדל"ן בישראל ללא הון עצמי" (להלן: "ההודעה" או "ההודעות"). לטענת התובעים, הם לא נתנו את אישורם לקבלת ההודעה או להעברת פרטיהם לנתבעים.

בית משפט השלום בבתי ים

תאד"מ 21-06-2276 נתנאל ואח' נ' פז-גרופ 2016 נדל"ן בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

2. מדובר בתשע הודעות אשר התקבלו אצל התובעים 1 – 6 ו- 8-9 ביום 3.5.21 ואצל התובע 7 ביום 2.5.21 (ההודעות צורפו כנספחים 2-10 לכתב התביעה). לטענת התובעים, הנתבעת גם הסתירה את פרטי הזיהוי שלה בפרסומות ששלחה. התובע 7 ניסה להתחקות אחר זהות המפרסם, העמיד פנים כמתעניין בשירותיהם של הנתבעים וקיבל מהם הסכם ליווי לרכישת נכס בישראל. בהתאם להסכם זה, לפי סעיף על המשקיע לשלם 2,000 ₪ בתוספת מע"מ כמקדמה ובתום תהליך הרכישה לשלם 18,000 ₪ בתוספת מע"מ, כך שלטענת התובעים מדובר בחברה מסחרית אשר מרוויחה כספים מאותם אנשים המצטרפים לקבוצה.
3. עוד טוענים התובעים כי לא קיים לנתבעים מאגר מידע כחוק המאפשר להם לשלוח את הדיוור שנשלח, ועל כן מדובר גם בהפרת הוראות חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").
4. על כן עותרים התובעים לפיצוי בסך של 1,000 ₪ לכל תובע בגין משלוח כל אחת מההודעות לתובעים; פיצוי בסך של 1,000 ₪ לכל תובע בגין הפגיעה בפרטיות; ופיצוי בסך של 250 ₪ לכל תובע בגין ההטרדה והשחתת הזמן. בנוסף, ונוכח העובדה כי התובעים שלחו לנתבעים מכתב התראה אשר לא נענה, עותרים הם לפיצוי בסך של 1,000 ₪ בגין הכנת מכתב זה. ובסה"כ מעמידים התובעים את תביעתם על סך כולל של 12,000 ₪.
5. התובעים מוסיפים ומציינים כי מדובר בנתבעים שהינם בבחינת "שור מועד", שכן כבר נוהל הליך בעילות דומות כנגד הנתבעים (במסגרת תא"מ 20-04-573 לב נ' פז-גרופ נדל"ן בע"מ ואח'), במסגרתו נפסק פיצוי כספי (נמוך לשיטת התובעים). כן נוהל הליך נוסף בשנת 2018 במסגרתו הורשעו הנתבעים בהסדר אכיפה מול רשות ניירות ערך על עבירות בעניינים דומים.

כתב הגנה

6. הנתבעים אינם מכחישים את שליחת ההודעות הנטענות (סעיף 16 לכתב ההגנה). לשיטתם הודעות אלו אינן בבחינת "דבר פרסומות" כהגדרתו בחוק, שכן אין בהן כל עידוד לרכישת מוצר או שירות או עידוד להוצאת כספים. עוד טוענים הנתבעים כי נשלחה הודעה אחת לכל אחד מן התובעים, אשר חלקם ביקשו את הסרתם, ולא נשלחה כל הודעה נוספת לידי התובעים. לשיטתם, החוק מחייב את מקבל הפרסום להביע את רצונו להפסקת קבלת הודעות הפרסום, ורק אם לא נפסקת השליחה הוא זכאי להגיש תביעה לפיצוי, עובדה שלא התקיימה בענייננו. ביחס לתובע 7 טענו הנתבעים כי ככל שביקש, יכול היה למצוא פרטים אודות הנתבעת במרשתת ולא היה הכרח להצטרף לקבוצת הווטסאפ לשם כך. הצטרפותו

בית משפט השלום בבתי ים

תאד"מ 21-06-2276 נתנאל ואח' נ' פז-גרופ 2016 נדל"ן בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לקבוצת הווטסאפ נבעה מהתעניינותו בתוכן ההודעה ולמעשה היוותה אישור מטעמו לקבל דברי פרסום. רק לאחר שראה שאין לו עניין בתחום בו עוסקת הקבוצה שלח בקשת הסרה. כמו כן, נטען כי לא הוכח משלוח הסכם ליווי לרכישת נכס בישראל לידיו. באשר לנתבעת, נטען כי יש לדחות את התביעה כנגדה בשל העדר יריבות, שכן המפרסם לפי הגדרת החוק הוא הנתבע ולא היא.

7. במסגרת סיכומיהם הוסיפו הנתבעים וטענו כי מדובר בתובעים סדרתיים, אשר עושים שימוש לרעה בהליכי משפט והכל על מנת להוציא כספים מהנתבעים שלא כדין.

כתב התשובה

8. בכתב תשובתם טענו התובעים כי אין לקבל את טענת הנתבעת להעדר יריבות וזאת נוכח הוראות הסכם הליווי לרכישת נכס בישראל שנשלח לנתבע 7, שם הנתבעת רשומה כ"ה'יועץ" ויש בכך כדי להעיד כי היא ששולחת את דבר הפרסום.

9. באשר לתובע 7 נטען כי דברי הפרסום נשלחו ביום 2.5.21, קודם למשלוח הסכם ליווי לרכישת נכס בישראל ביום 3.5.21 ועל כן אין לראות בהצטרפותו לקבוצת הווטסאפ כהסכמה למשלוח דבר הפרסום.

דיון והכרעה

10. בהתאם להסכמת הצדדים, לא נוהל הליך הוכחות אלא ההכרעה בתיק זה תעשה על יסוד כתבי טענות הצדדים וכלל המסמכים שהוגשו במסגרתם, טענותיהם במסגרת הדיון וסיכומיהם.

11. אקדים ואומר, כי לאחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי כי דין התביעה בכל הנוגע להפרת החוק להתקבל.

12. תיקון מס' 40 לחוק, במסגרתו הוסף סעיף 30 לחוק, נועד להילחם בתופעת "דואר זבל" הידוע גם בכינויו "ספאם". הוראות החוק נחקקו על רקע ההכרה כי הספאם מהווה מטרד ציבורי הגורם לנזקים רחבי היקף. בין נזקים אלו ניתן למנות את הטרדת הנמען ובזבוז זמנו, העמסה על דרכי התקשורת, ייקור העלויות שבהן נושאים ציבור הצרכנים וספקי התקשורת, העמדת הנמען בסכנה להידבקות בוירוסים ועוד (וראו לעניין זה ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (4.8.2014) להלן: "עניין חזני").

בית משפט השלום בבתי ים

תאד"מ 21-06-2276 נתנאל ואח' נ' פז-גרופ 2016 נדל"ן בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

13. נוכח ממדי התופעה ונזקיה, אימץ המחוקק בתיקון מס' 40 לחוק כלים שונים במטרה להביא למיגורה. החוק קובע כלל ברירת מחדל שלפיו חל על "מפרטס" איסור לשלוח "דבר פרטומת" (כהגדרתם בסעיף 30א(א) לחוק) לנמען שלא נתן הסכמתו לכך קודם לכן, בכפוף לחריגים המפורטים בסעיף 30א(ג) לחוק. גם במצבים שבהם הנמען נתן את הסכמתו, החוק מקנה לו זכות להודיע בכל עת על ביטול ההסכמה שנתן, שאז האיסור לשלוח דברי פרסומת ישוב על כנו. סעיף 30א(י1) לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק לנמען פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪ לכל דבר פרסומת ששוגר ביוזמה בניגוד להוראות החוק. כאשר נקבע בחוק כי "חזקה על מפרטס ששיגר דבר פרטומת בניגוד להוראות סעיף זה, שעשה כן ביוזמה כאמור בפסקה (1), אלא אם הוכיח אחרת...". (סעיף 30א(י5) לחוק).

14. בבוא בית המשפט לקבוע את סכום הפיצוי, עליו לשקול, בין היתר, את השיקולים הבאים: אכיפת החוק והרתעה מפני אכיפתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו והיקף ההפרה. כפי שנפסק בעניין חזני "מטרת הפיצוי אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמתו (שהרי אין להתחשב בשיעור הנזק שנגרם לו), כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות... הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרטום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו" (שם בפסקאות 9-10). כפי שעוד נפסק בעניין חזני, במסגרת פסיקת הפיצויים לדוגמה, על בית המשפט ליתן דעתו לשיקולים שונים וביניהם ניתן למנות את נסיבות ההפרה של הוראות החוק, לרבות היקף ההפרה ומספר ההודעות שנשלחו; תוכן הפרסום והרווח הצפוי לנתבע מן הפרסום. על בסיס שיקולים אלו על בית המשפט מחד לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה באופן שיגשים את תכליות החוק, ומאידך "לוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתן" (עניין חזני שם בפסקה 10). כפי שנקבע שם, שיעור הפיצויים אינו נקבע על ידי הכפלה פשוטה של מספר ההפרות בסכום הפיצוי המקסימלי להפרה (1,000 ₪) אלא על גובה הפיצוי "להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך" (עניין חזני, שם).

15. בהקשר זה יש לציין גם כי הסמכות הנתונה לבית המשפט לפסוק פיצויים בהתאם להוראות החוק נתונה לשיקול דעת ואינה בגדר חובה.

האם הופרו הוראות החוק

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 21-06-2276 נתנאל ואח' נ' פז-גרופ 2016 נדל"ן בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

16. אין מחלוקת בדבר משלוח ההודעות על ידי הנתבע אך הצדדים חלוקים על הגדרתן כ"דבר פרסומת".

מהו "דבר פרסומת"?

17. לטענת הנתבעים ההודעות אינן עונות על הגדרת "דבר פרסומת" לפי החוק, היות ואין בהן כל עידוד לרכישת מוצר או שירות או עידוד להוצאת כספים.

18. סעיף 30 לחוק מגדיר את המונח "דבר פרסומת" כ"מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת" (ההדגשה שלי).

19. כפי שנפסק מפי כבוד השופטת חיות (כתוארה אז) במסגרת רע"א 4806/17 פסגות בית השקעות בע"מ נ' זיו גלסברג (25.1.2017):

"התשובה לשאלה האם הודעה מסוימת מהווה "דבר פרסומת" תלויה במטרה שאותה היא באה להגשים ולא בהכרח באופן שבו נמען סביר היה מבין אותה. עוד עולה מלשונה של הגדרה זו כי היא מסבה עצמה גם על מסרים שנועדו למשוך את הנמען להתקשר עם המפרסם שלא באמצעות מסר מפורש וישיר אלא בדרכים עקיפות. מסקנה זו עולה בבירור גם מדברי ההסבר לסעיף 30 לחוק התקשורת, שם נאמר כי "מוצע להבהיר כי ההסדר המוצע יחול לגבי מסר... שמטרתו לעודד הוצאת כספים בכל דרך" (הצעת החוק (בזק ושידורים) (תיקון מס' 33), התשס"ה-2005, הצ"ח הממשלה 889, 182). מסקנה זו עולה גם מדבריו של יו"ר ועדת הכלכלה דאז ח"כ גלעד ארדן במהלך דיוני הוועדות בסעיף 30 לחוק התקשורת, אשר ציין כי ישנם "טריקים פרסומיים, שכותבים לך: "זכית בחבילת נופש חינם", וכאשר אתה מתקשר מסתבר שזה עניין שיווקי" והוסיף כי סעיף 30 אמור לחול גם על מסרים מסוג זה ו"לסגור את כל הפרצות ולמנוע התחכמויות".... " (שם בפסקה 5, ההדגשה אינה במקור- ר"א).

20. בענייננו, וכפי שנטען לגבי התובע 7, ההצטרפות לקבוצת הוואטסאפ הובילה לשליחת הסכם ליווי לרכישת נכס בישראל (להלן: "ההסכם", צורף כנספח 14 לכתב התביעה). טוענים הנתבעים כי התובע 7 לא הוכיח כי ההסכם נשלח אליו, אולם טענה זו נסתרה נוכח ההתכתבויות אשר לצורפו לכתב התשובה מהן עולה בבירור כי ההסכם נשלח לתובע 7.

21. עניינן של ההודעות לתובעים 2-3, 5-6 ו-8 היה בפתיחת קבוצה "סודית" במסגרתה יינתן ייעוץ בדבר רכישת נדל"ן ללא הון עצמי, ובלשונה של ההודעה: "...אני שמח לעדכן שפתחנו קבוצת וואטסאפ סודית בה נסביר כיצד לרכוש דירה בישראל ללא הון עצמי" (נספחים 3, 4, 6, 7 ו-9 לכתב התביעה). נוסח ההודעה לתובעים 1, 4, 7, 9 היה: "... אני שמח לעדכן שפתחנו קבוצה סודית לרכישת נדל"ן בישראל ללא הון עצמי. אני מאד

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 21-06-2276 נתנאל ואח' נ' פז-גרופ 2016 נדל"ן בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

שמח שאתם עוקבים אחרי בפייסבוק ולכן אתם הראשונים להצטרף לקבוצה" (נספחים 1, 5, 8, ו-10 לכתב התביעה). הנתבעים אינם מכחישים את תוכנו של ההסכם אשר מעיד כי מטרת ההודעות נועדה לבסוף להוביל להתקשרות בתמורה בין הצדדים לו. כך, ברישת ההסכם מוצהר על ידי הצדדים כי ההתקשרות נעשית "הואיל והיועץ הינו בעל נסיון בלימוד, הדרכה, איתור וניתוח נכסי מקרקעין להשקעה בארץ ובארה"ב; והואיל והמשקיע מעוניין לקבל את שירותי היועץ, וביקש ממנו ללמוד, לאתר ולנתח עבורו נכס ראוי להשקעה בישראל". בתמורה לקבלת שירותי היועץ, האיתור וניתוח הנכס הראוי ישלם המשקיע סך של 2,000 ₪ בתוספת מע"מ כמקדמה ובתום תהליך הרכישה ישלם 18,000 ₪ בתוספת מע"מ (סעיף 2 להסכם). על כן, אין מדובר על הצטרפות ל"קבוצה" למטרת מידע בלבד, אלא לקבוצה שמטרתה להוביל להתקשרות הנושאת בחובה רווח כספי לנתבעים.

22. הדברים עולים מנוסח ההסכם ומן ההתכתבויות מול התובע 7. הנתבעים לא הוכיחו אחרת, ולא הציגו כל תוכן אחר של הקבוצה או של המידע הניתן בה, או כל אסמכתא או שיש בה להעיד כי מדובר בקבוצת שיתוף מידע בעלמא.

23. על כן, מצאתי כי אין מדובר בהודעה תמימה אלא ב"טריק פרסומי" שנועד למשוך את מקבלי ההודעה להתקשר עם הנתבע בעסקה ולעודד הוצאת כספים, ועל כן מדובר ב"דבר פרסומי" כהגדרתו בחוק.

24. מעבר לדרוש, לתוצאה דומה ניתן להגיע גם נוכח הוראות סעיף 30א(א)(3) הקובעות כי גם מסר "שאינו דבר פרסומי... המופץ לציבור הרחב ונכללת בו הצעה לנמנע להתקשר למספר טלפון מסוים לשם קבלת מסר כלשהו..." נכלל בהגדרת דבר פרסומי.

העדר הסכמה

25. הנתבעים אינם חולקים על כי התובעים, פרט לתובע 7, לא נתנו הסכמתם לקבלת דברי פרסומי. באשר לתובע 7 לא מצאתי לקבל את טענות הנתבעים כי הצטרפותו לקבוצת הווסטאפ מהווה למעשה אישור מטעמו לקבל דברי פרסום, שכן ההודעה נשלחה אליו קודם להצטרפותו לקבוצה, והצטרפותו לקבוצה נעשתה על ידי קישור הקיים בהודעה. על כן, גם לגבי התובע 7 ההודעה הראשונית אודות פתיחת הקבוצה, שהינה עילת תביעתו, נשלחה ללא הסכמת התובע 7.

26. נקודת המוצא היא שחל איסור לשלוח הודעות פרסומי למי שלא קיבל הסכמה על כך. הנתבעים אינם עומדים בחריגים הקבועים בחוק לשם כך (בסעיף 30א(ג)). באשר לטענת

בית משפט השלום בבתי ים

תאד"מ 21-06-2276 נתנאל ואח' נ' פז-גרופ 2016 נדל"ן בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

הנתבעים כי התובעים יכולים היו לבקש להסיר עצמם מרשימת התפוצה, כבר נפסק כי אין מקום להטיל על התובע את הנטל להסיר את עצמו מרשימת התפוצה (רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014)). העובדה כי התובעים יכולים היו להסיר עצמם מרשימת התפוצה אינה מעלה או מורידה מקום בו הנתבע הפר את החוק.

על כן, ומאחר שלא ניתנה הסכמת התובעים קודם למשלוח ההודעה, הנתבעים הפרו את הוראות חוק התקשורת.

שאלת יריבות הנתבעת

27. טוענת הנתבעת כי יש לדחות את התביעה כנגד בשל העדר יריבות, זאת משום שההודעות לא נשלחו על ידה ועל כן אין היא המפרסם. אולם אין לקבל טענה זו. סעיף 30א(א) לחוק קובע כי בהגדרת מפרסם נכלל גם "מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו" (וראו לעניין זה גם ברע"א 1621/16 MEGA ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD נ' זילברג, פסקה 12, על האסמכתאות המופיעות שם (14.6.2016)).

28. הנתבעת היא צד להסכם והיא מוגדרת כ"היועץ". היא נותנת את שירותי הייעוץ והיא שמקבלת את התמורה בגינם. על כן, לא יכולה להיות מחלוקת כי ההודעות נועדו לפרסם את עסקיה או לקדם את מטרותיה ולהשיא את רווחיה והיא נכללת בגדר מפרסם.

סיכום ביניים

29. מכל האמור עולה כי הנתבעים הפרו את החוק בעצם משלוח ההודעות והתביעה בדין יסודה.

30. באשר לעילות הנתבעות מכוח חוק הגנת הפרטיות, לא מצאתי כי התובעים הוכיחו את עילות תביעתם. השימוש במספר הטלפון של התובעים אינו עולה בגדר סעיפים 7(2), 8(2) ו-9(2) לחוק הגנת הפרטיות. בהתאם גם לא מתקיימות בענייננו הוראות סעיף 10(2) לחוק הגנת הפרטיות. באשר לטענות בדבר ניהול מאגר מידע שלא כדין על ידי התובעים, לא מצאתי כי טענות אלו הוכחו. מכל מקום, בהתאם להוראות סעיפים 31א ו-31ב לחוק הגנת הפרטיות מדובר בעבירה, ולא בעוולה בניזקין.

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 21-06-2276 נתנאל ואח' נ' פז-גרופ 2016 נדל"ן בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

שאלת הפיצוי ההולם בנסיבות העניין

31. מכאן לשאלת הפיצוי. נקודת המוצא היא שכל אחת מההודעות שנשלחו לתובעים היוותה הפרה עצמאית, שכן התובעים לא נתנו את הסכמתם למשלוח הודעות אלו מלכתחילה. תקרת הפיצוי היא איפה 9,000 ₪. עם זאת, וכפי שנפסק בעניין חזני, אין מדובר בפעולת הכפלה גרידא, ואין חובה להגיע לתקרה זו אלא יש לשקול מהי ההרתעה היעילה בנסיבות העניין. בבואי לבחון את שיקולי האכיפה וההרתעה, אומנם נתתי דעתי לכך שמדובר בהודעה אחת לכל תובע; מאידך גיסא, הנתבעים היו מודעים להפרת החוק על ידם במשלוח ההודעות, שכן כבר ניתן בעניינם פסק דין המחייבם בתשלום פיצוי במסגרת תא"מ-573-04-20 בנסיבות דומות. פסק הדין ניתן מספר חודשים בודדים קודם למשלוח ההודעות מושא הליך זה, אך עובדה זו לא מנעה מהנתבעים להוסיף ולשלוח הודעות. הנתבעים לא הפנימו או בחרו שלא להפנים את דבר ההפרה, וזאת ככל הנראה משום שמשתלם לנתבעים להוסיף ולהפר את הוראות החוק, והפיצוי שכבר נפסק כנגדם לא הרתיעם מכך.

על כן, מצאתי כי משיקולי אכיפה והרתעה יש לנקוט בפיצוי המרבי הקבוע בחוק-1,000 ₪ לכל תובע ובסך הכל 9,000 ₪.

על כך יש להוסיף את עלויות התובעים בגין ניהול הליך זה קודם להגשת התובענה ולאחריה. בהקשר זה נתתי דעתי לאופן ניהולו היעיל של ההליך ולכך שהצדדים חסכו מזמנם וזמנו של בית המשפט בניהול ההוכחות.

32. אשר על כן, על הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובעים סך כולל של 9,000 ₪ בתוספת אגרה כפי ששולמה ובתוספת שכ"ט עו"ד בסך של 2,500 ₪ בתוספת מע"מ.

הסכום ישולם תוך 30 יום, שאם לא כן יישא התשלום הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשפ"ב, 28 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

רונית אופיר, שופטת